

ACC. NR.....

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

2822

Landskap: Småland
Härad: Törringe
Socken: Törringe
Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: P. E. Pettersson
Adress: Sillhanda Kalmarjö
Berättat av - egen årfarenhet
Född år 1863 i Törringe

Uppteckningen rör - Linberedningen

När linetts var mogett till att skördas ryckte man upp
upp lät med roten, samlade lät i härvor, därför härvor
ställdes upp på brohår till att torra, man stälde 6
st. över varandra på brohår, här fick dem hänga
under 14 dagar till torning under vackert väder,
då man sedan inbärjade lät på logen för att ytter-
ligare behandlas, man skulle nu sepa av knopfett
de s.k. fröholystorna lät gick så till att man hade
en s.k.-torsepa, se bilden, alla fröckor som synes före-
ställbar de s t u m länga taggar, spjutor uti därrna ren-
det, på detta sätt separede man linetts under vissa första
dagars tid, lät sat en huva på varsin ända på

Skriv endast på denna sida!

2822

repän som bilden visar, och drog av knöpeltt på
sätta sätt, man tog handen fall med lin för varje
drog i repän, bude linhalmen åt sidan till allt var
fördigt, då linetts var repatt och knöpeltt var förs-
tällt breddes därfut på logen och tröskades med en
flago, därrefter sildes frölettt från dessell (agrarras) med
ett därtill avpassat sall, linhalmen ställdes ut på järn-
dett för att där bredas ut mykhetta tunt uti raka lin,
gas för att här underga den rutning som är fördrades
för att manna krypa därfut till blåvor och möppor
linsträngarna måste bredas uti sörbilda väder-
stock nämligen norr och söder derafär att därfut
skulle röta fastare nämligen på ö vinkor, ifall
därfut var härlig väderlek därtill, och smaggnan
gårde sin skyldighet med linhalmen ty våra far-
fädar hade därfut så för sig att smaggnan måste
gå där och fessa på linhalmen, i annatt fall lelev
där icke gämt suttar add,

2822

man märkte också noga undersöka yordmånen kus dän där
var om dän var lämplig till att böra lin på var därför så
dåna mårk som var bekräftad med yordgas då var därför
försigtig det att böra to därför, på sådana ställen visade
sig under mörkra nättor pladdrande blå och gröna
yngliger fara upp mot ränderna, dessa yngliger kallades
vissa förfäder för lyckelgubbar, och hade för sig att
därför varit en sorts spröten efter någon som blivit mör-
dad och begravet på en sådan plats, eller också att
dena plats varit bemängd med ett annat trölllyg
man benämnde för vetter eller bröniche, var därför varit
han var icke förfäder, men därför hela var spöke efter
förfädernas tro, och på ett sådant ställe var absolut
skadligt och och odugligt till att böra to till rötning
på, ty man hade för sig att därför bildade sig en
sorts rust uti linhalmen på dän platsen, och därmed
var hela linshyrdens förtörd och oduglig till växaader,

da nu linett var ordnätligt sätts tamlades däf upp
och förlades hem och lades inuti nagan lada för att
där få tacka till under några dagar, under denna
tid ordnade man med brottagen, och yrde där blad
till där dag man då man skulle avvärna dat till
blanor och nappor samt hälftfall, och innan i stugan
yrde man sina förbundens deler till dat stundande brot
stelt som skulle löpa av stapellen inom några dagar,
för om drängarna ordnade utomhus med brottagen
brotved och brotter för att få allt i ordning ute
på bräckbacken till ongdamnen skulle manna som
skulle utföra arbetet, och man inom hus på sitt vis
med sina pigor och döttrar för att få i ordning med
allahanda mat och däckvaror samt sänglager till
10- eller 15 par, dat var till att lägga ny sängkalm
i eller på varje plats där något skulle få sitt natt-
läger, man måste uti fäckand beräkna hur många
par dat blev, för att var och en skulle få sin plats.

Åland
Från Sn.

Brottslett

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

Så var det dagen kungen då detta arbete och detta
bräntvalas skulle väckställas, man hade nu inbygdet
10-å, 12- eller 15- goster uti 20, å, 25- års åldern, och dito
såna många flickor, ungefärlig vid samma ålder, på en
viss dag, samt en gammall väl betrodd hedersgamma
författat sista därför att alla viktigaste uppdraget att
ta bort linett, ty detta var ett ganska påpassligt
arbete som fördrades mykethet stor uppsyn med, för
att icke låta elden anta da linhalmen som var
placerad mitt över den flammende och sprakande
lägan från ogen som var placerad mitt
under linett som upphört endast av några sekunder
på och hållen mitt över den flammende lägan
här fik denna gamma stå hela dagen uti rök
och hetta och passa sitt viktiga arbete med att
ta bort och vända på linhalmen oavbrytad till
där var färdigt tro så far godmådes,

2822

dåt var nu gossarna tuo att infinna sig fört på ⁶
morgonen vid föntiden, för att invända där dam
som var och en av gossarna skulle lava till huvudet
fördagen, ty dåt v-t att man skulle ställas uti parvis
gossarna hade redan begivit sig upp till brötboksen
där man hade radat upp sig uti sittande ställning
på brötagnshallen till damars kom, dåt vart
så att gossarna fick icke veta i förhånd vilken
flicka han fick till hampis fördagen, och även
förföljande natt, dåt var barnars frihet
att spälvä välya och bestämma övar vilken gosse
man ville utse för att krastra åt sig fördagen,
då flickorna alltjä kom till platsen skedde detta
vanligtvis att de manno uti en rasanade fast
och där gosse som flickan ville ha där hystade
kroa sig mill uti famnen för dåt hände ofta
att dåt hystade två flickor i famnen på samme
gosse, dåt fick dia shilyas. genom lattdragning.

2822

Inast var nu arbetet under fall västnäket med
ett mäntest frøt och støy. en gammal prachtiseraad
man lagade till och lemnade ut greppen till goffarna
som uti sin tur bräggade dät och sedan i tur och ord
ning överlemnade lokhen till sin flicka för
vidare behandling s-h-t. skava lokhen på sin
bröta till där blev fin och ren från smävar
tyckte gassen bra om flickan han hade till hamsal
bräggade han så bra att flickan hade icke mykhet
att spöra vid sin locm, vilket oftä väckte out
blod uti där ande flickorna, arbetet gick rast
utan att ty alla längre efter slutat arbetet, så att
man skulle få bärja med dät näye som väntade
där och som var där berett utav förmögens
medlemmar, ty dät hela var blott avsitt för
ett näyekalas för orgdom, ty för ett sådant ar-
bete betalade icke husbunden någon dagfämning
dät betalades med malat och näye,

2822

man skulle brotta och skava tre timmar för var
 och dag. en timme varf 26. lärkar alltså 78. lärkar
 av varje, timme skulle bli en särk fall d v s-
 att lärkarna skulle vara så nödligt och stora
 tilltagna att 26-lärkar fälde en vanlig särk
 annor var därför icke godmunt, efter slutat arbete
 bar var och en gäste hem sina särkar till gården
 då nu arbetet var slut förr dagen skulle traktörin-
 gen bryga, nu stod därför stora längborde uppför-
 hatt uti stortugan och alla skulle nu ta sig plats
 där utam husrumader som höll sig vid
 passningen och tala om en del svin hämtack-
 tiga smäckstosiar, jag skrälede med alla deltagarna
 och lyshönsbade och glämmen till därför stundande
 näyett, därför gagnades mat av alla möjliga hampo-
 sitioner med gröt, pannekaka, av många slag
 stora kvantiteter med brödvin och hemmagjort
 stasmål o s v.

2822

När man nu hade intagit måttiden skulle lek
och dans taga sin början, vilken nöjesförfest hos-
bröden själv öppnade med sin hustrus tillgång
dvs han och hustrun tog första dansen, efter
dåt han bliver som den beordrade spelmannen
hade medfört till gårdeas bröthåla, denna
spelmästare varf beordrad av husbröden själv
och var så stått att han spelade fritt, hans
avlösning bestod endast av trachteing med
vrat och spritvaror så myrhett han öppnade
dock icke mer än att han haende hålla sina
yämnatacktar, dåt varf under den gamla
godan tiden då man haende dansa de gamla
trevliga faldansarna, då faldhett var yämn
gott och mera tillmötesgående och humana om
varandra, dåt var en glädjetid som underlätt-
tade fattigdom och bekymmer hos våra förfödar,

Paus med gröt och grötupen.

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2872

När man hade därvatt till man var noga att sätta
när bröcta måste man vilja sig noga till, den första
pausen sätter vades gröt och brövin med
stakhol, och så visste man vad som nu skulle
förekomma som tillhörde alla hygningarna
av vad slag dat varo mende, nu skulle
man rima för gröten, ildesmannen bärjade
alltid, här var dat där den gamle mannen som
hade utdelat lingrippen för dagen och så i
tur och ordning den som icke kunde rimma
för gröt, den måste sätta past, så framf man
icke hade någon god vän som tog hans eller
hennes pasti och läste den gitad och yrde
ett godmånd rim för sin vän, man
fick ju passa in vad rim som kallt
dok icke rödana som bränkte omgivenin
gen eller vällade bräm och förrysolle,

grötvisor

11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

dåt var alltid en nöyam artikel för äldermannen
Så nigan gick nog på att rimma för grötten, då var
han snart färdig åter igen med ett nytt rim
så här; den som icke han rimma för gröt, han åter
som ett nöt, eller, den som icke rimma förtär han
dån han dock åta får två, o s v. de allmänna rim
men lyder som följor, jag rimmars för grötten, ty
dån är så ras, jag brytar min fläcka, och super jag
jag spar, grötten är kost i engystla så tar, jag
kostarar hunden och dåt är nog mar, jag rimmars
för grötten ty dån är så ras, en sup utan husboden
gårna jag tar, danna grötten är kost av mycken
och gry och icke av kål, och mar som har kost
dån har är icke soäl, den som icke han rimma
att danna gröt är bätt, han åter som en häst,
jag rimmars för grötten så far jag en fång, och fläckan
jag åtskar dåt Skriv endast på denna sida! tar jag i säng o s v.

iter dans

12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

etter lärna grötavila fastställes iter dansen, efter
gammal god sed skulle man ha 4-sådana grötavila
på ett sådant halas, med grötvin och en sup
varje gång man haat alltid bli berusad, ty dåt tog
det myrhuna dansandett bort, man gagnade och
singelhar, pantlehar, shifta mahar, dra hattstöje,
kryta arm, dra bröah, så den trodye, hatt och roth,
hatten ute och hatten inne, o.s.v. ja ofantligt många
andra lemar, medan man vilade från dansen,
man fick hålla på med sitt näye till bl. 1-på
natten då humodan röverade sitt rörogat-
haffe som var hatt på rostat bröa, röig eller
rötor, även gamla hatt rostade bröddmäpor, uti
största nödpall rostade man potatesshal dåt var
icke så fräsigt. rent haffe viste man icke ens
om under vissa förfäderos tid, men fakthett var
frimare och vid battae hroptar då,

Läggpinjen

13

När nu bl. man till dät beständiga slägget skulle alla gå
och lägga sig, var och en av gästerna tog nu sin flicka
och följa de husmodern till de respektiva sänglägren han
hade tilltrott åt dām, efter man var spälv med en mugg
och sin stora brännvinflaska, och då man nu hade
hållt på fina viltplatser skulle var och en hava
sin läggpins d-ve-s-hastan, huvudorna fick skraps-
brännvin, dānna flaskor skulle man i husrätt om spälv
mögor finna docksvaor för icke till på land-
bygden under våra förfädars tid, men detta var det
en ganska god dagsen då dār varit oordentligt tilltal.
Följande morgon kl 6 skedde uppröret, då var 1000
gästappett färdigt, och alla skulle nu traktenas med
sådant samt brännvin och mögott tilltog av dät
upprökade bordet, som stod fram från föregående
kväll, där efter avtackade husbor den sina gästar
och man fick nu taga hem med sina flickor,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

28.2.2

Smällningar växställes

19

Nu var tiden inne för vidare behandling till att
försäkra linett, nu skulle man till att smätta lät
till detta viktiga uppdrag odrörade man gamla
praktiserade gomnor som var absolut fachmattiga
uti detta arbete, man stälde in sig uti en vagnsport
eller ett annat sbröl för att utföra detta arbete som
var ganska svart ty dat sök och dammade så att man
måste innesluta hela ansiktet för att icke bliva hvard
av dam och synande skrävor, man haende hava
en dast ögonen bora med glas före att skydda sig
med, här skulle man åtföljlett smöljas ifrån möppor
och blänkor, (tagor) lät blev två sortar smältfall
gröft, och fint, en gamma smättade från dat gräva
och en annan gamma tag vid och smättade från dat
finn smältfall, för sådana kvinnodagsverken
betalade man 12 shilling per dag och föi hatt, men
dagsverken måste innehålla 14-timor,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

2822

efter dārna prisidur fölyde hämlingen som växstät-¹⁵
des av samme gammor som hade handhaft skräddningen
vid dātta tillfälle shlyde man vaporna från tigar-
na, fter dātta slutat arbete anordnade hustrunden
en extra fäst åt de gamla gammaona som var 6-å-
till antalet, sät ställdes till med många slags mat-
räster och spritvaror, och staköl, var och en av
gammaona fick nu taga till livs så mychett man
behagade och man armade med, derefter fick var
och en av gammaona sin avläning i färger, samt
en extra tilldelning med matvaror av husröden
bestående uti en brödmata, en pansemata, fläsk,
mätt, smör, och en lislock, för trogett och nedbrast
arbete, dārna extra vagans hallade man fär-
nja, ju bättre husröden var, dātta bättre blev
dārna syna, en god husrör fick sina gamma
till dātta svaga arbete utan niocht som höft
hindrar, andra dāremot hade värt till att få nagra,

Linbehandlingen till garn

16

Då nu detta arbete var undanstöhatt och linetts nu
var färdigt till spinning togs spinvorkearna fram
ty därför varst nu hast ^{poh} vintararbeteet skulle tas under
bruk framför den öppne stora sprakande vorpisen
under de långa vinterkvällarna, flickor och tjejer
fick nu av husmodaren sitt arbete tilldelat var och
en efter deras konshap och förmåga, de yngste och
minst prachtiseraade fick nära sig med att spina
dat grövre smältpallett, en något braunig dat pinare
och altfallet, en annan åter napporna, husmodaren
tog i tu med tiggarna som då skulle bli myrhett
pin och gärn töd utav till myrhett fina linne-
vävslor, därför varst liv och rörelse uti storstugorna
under de långa vinterkvällarna framför brasan
under våra förfädars tid, t.ex. i fyra spinvorkear
varst i gang och svarade, under dat att man fick
höra på någon liten snartar sång från huvud-
strupper,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

Sing vid spinnröken

1%

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

För den snöar lampan brinnar, vinterkvällen är så lång, jag längtar efter den sommarstiden, att vi får veta midtommastina, ja brasan sprakar och lägen fladdrar för hela vintern som är så lång, här får man sitta vid nippetallen, och sprunga gläktigt sin vinterosis, framför spisen stod fast hoggmöble den han använde för att bearbeta trätyckerna på som skulle bliiva all slags nytta föremål utav, isamshedar, shoper, skräpilar, trågningar, ry- och halskräftbalyar och har, m m, ja allt vad som till redskap hörde, tillvarohades framför brasan uti stortugan under våra förfädars tid, barnen samlade upp spärorna som blev efter träarbetet, och lade dem ja brasan i spisen, ingen var myklat under den gamla goda tiden, då var och en för sig viste sina myror och sitt arbete att ihålla, detta är jag myr ett ögonvittne till, låt var en härlig tid,

2822

före jul skulle hela linförrådet vara förvand-^{de}
latt till gara, straxt in på nyåret skulle man till
att bryta gamett. nu blev därför man brytarett då
man åter sammashallade en del ongdammar för
att delta i detta bratas som varade två nätter
och en dag. man fik åta och supa så myckett man
önskade, men man skulle också skräda gamlebynen
färvadigt och bländerskrift, detta byttes man
dock vid om, dans med blägspel varit anordnad
på logen, som också togs lättligg i anspök, under
fritiderna. ty man hade var och en sina tuvor
vid fyren och lutagrytan och även vid bryt-
aretts och hälmed, ty därför skulle ösa ideligen
fram och åta, därför var en nässam tillställning
för ongdamnen, linodlingen medfördé många
närestillställningar och bratas, men därför var också
där målt ingångstingande näringsscen utan
att man idkände under våra förfädars tid.

Snöckel
Herr M.
Fins Söv
1930

1930 av L. G. Hellström

Garnberedningen Fäthöra, Södermanland

19

När nu garnett var färdigspunett och avkypmott ställdes det under torkning. Låst till gagnades många fina tillarbetade och smala slanor som garnett trädde på och hängdes upp i öklyngiga störar, på detta sätt hängde garnett under 8 dagar i varma värmar till att torra och bleka varefter de togs in för vidare behandling. Nu skulle man bösta garnett med en havel eller biläppträ till det blev mycket och alla skärvorna plätt. Då man ristade av lät, efter denna behandling hade man med garnen uti sängarna i floris, så att lät låg jämt. När skulle man ligga på garnett under 6-7 nätter, för att bliва mycket och behagligt, då garnett genomgått denna behandling var lät färdigt för vävdad, då sammanknödades några av de mest praktiserade garnvaror till att vara begärliga till att iordningställa vävnaden. Nu skulle kvarnaora förs, och väsporna ställas upp.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

på därra sätt fortgående arbetet under ett par dagar till
man hade 2-3-värlängdat fördiga på 45. i 100. alnar,
nu skulle växstakarna fram och ställas upp uti storste-
gan där det skalliga arbetet skulle utpröva, vid därra till-
fälle avlämnade sig de flästa gammorna till sina hem
och endast trea eller tio av de mäkt kompetenta fick stan-
na bvar, för att salva, räkna bun, iheda, ifanova och
räkna hast och bun, därför skulle vara 24-trädar i parken
till ett hast. och 18-trädar till ett dito, dräll, eller treskrafts-
väv, 24- bun bun till parken, 20. bun för dräll, med
gjösögonmästar, 22-bun för stygör eller färt och
sulmästar, till vanlig ställ bakaawäv som varit bärare
hade man 18-trädar i hast, med 30. bun uti bärdd
därra var ett mychett viktigt och ansvarsfullt arbete
för varor gamla gammor som varo mychett härdiga
men vid därra tillfälle till ställe mychett bristör-
hen med trädar, hast. och bun, ett enda litet fel så
var hela arbetet utbränt, och förtorrt,

då nu allt var klart med förarbetet skulle samma gammar
inställa väven och respa där, ställa in sked, nitar, triar,
härkayummor, solvhäppor, smästikor, och skiftlinor. Så
var då färdigt att sätta i gång med sköttel och vävbad
för att fastställa till väven varit färdig. Den finesta
och bästa väven tog hemsöders hand om för egen del.
Såsom sitt arbete, de övriga två vävorna som samtidigt
var under arbete fick skötas av döttrarna, eller
pigaerna, allt efter handskap och arbetsevighet. Denna
arbete var beställdes under eftersintaren, all vävning
måste vara färdig till första maj, ty yönen fick
icke skita på vävorna som lades ut på bleck den
första maj, och skulle ligga i dör uta på marken
ungefärd till där 10-maj då man rullade sam-
man vävorna, och tog in där, ty man väntade
yönen ankomst mellan där 10. & 15-maj, och då
var det otur med väven och yönen galde över huvudet,

vävarnas bestyrke och användning

22

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

När nu väven var blekt och väl lagrad på alla vis och man tyckte sig vara nöjd på alla områden med sitt deltagande arbete, så väntade nu alla på det efterkvarter som alla de yngre personerna som deltagit uti arbetet med linneföreningen på ett eller annat sätt, som sedjunge var miste dat bli en avslutning på det fanns hafsigellet som brukligt var efter ett sådant lyckligt arbete. Dätta utlystes alltid att äga rum den 15-may, hyrddingen fördes ut ett par dagar i förväg för att alla gammarna skulle få tid på sig till att laga sina pannehålor i ordning som var och en skulle ha ha med sig till fästplatser, även speleman varit inbjuden siväl till denna fest som till alla andra delika, dat skulle nu åtas och drickas uti önsklighet, och alla pannehålor skulle nu avtakas sas de framvarande gammarna hade medfört, och som var och en nu färsin det hyrddde på.

Guthalas för linhöden

23

dåt skulle också spelas och dansas till sena kvällen, alla
varo nu glada att heha arbetet hade visat sig så lyckligt
och blivit så bra, vilket gärna för sydöv ville ha
dåt största berömmet för, sora så väl hade ordnatt.
linhöden, och beräknat tiden rätt efter de tiden
som han fastt vissa de rätta för linjorden, man
får icke hålla uteglämna dåt bästa och säkraste
tichtett, man alltid iachtag för linjorden, dåt
är en stor insicht, mykhet står och bräflig, dåt är
ett par tun läng samt tyock som ett normalt fin-
gar dåt lever i garden, och låtar höra ett spinnan-
de sora ifrån sig tidigt på varen efter solens ned-
gäng, och även före solens uppgång, dåt var den
bäster höra sig på kvällen häst den icke få morgan
och tväst om, danna larr hållas man spinthassing
ty den framför ett yud från sig som spinno hem
ästadhommar, härdes dåt på morgan skulle man
si tidigt uti bemålda vickar, uti föregående beskrivit.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822

män så mäste man ochia märka ydett, blev däf ²⁴ hant
yudsignar till att böya med, och längre mot slutet så
mäste man beräkna däf uti timmar, t ex tidigt eller
sent på dagen man skulle sätta linett, ett hant yd hade
dån betydelsen att linett blev hant och snärt, därmed
däf länga yd det betydde att linett blev långt och
bräppig, samma förhållande var däf med hvälspolsör-
veringen, då skulle man så på eftermedagen på uträk-
nad dag uti föreskriven värka, allt sådant mäste
en lantbrukare ha reda på under vissa föränders
tid, för att icke behöva anta andra med förfraig-
ningar och bliva ett illtäye framför andra dorfar
att han icke förtal sin samman en lantbrukare
tillhör, man kan lätt föreställa sig att däf var icke
så lätt att vara bonde på dän gamla goda tider
då man skulle spöta sina lantbruk, endast efter
utstuderade tisken från himmel och ystad
män sådans var våra förfädars tro sedda och bruk.

2822

Till den förste gäni skulle alla linnevärvnader vara
upparbetade dvs i växe väx förs sig den finaste och
bäste som var tillvärohd av tigor fogades till dubbar
och dylikt, därför var försed att ge prästen en dum eller
ett lakan en gång om året av den allra bästa växen,
samt blöckarefors ett dito var tanke att icke hade man
mer än man behövde sålde man till stadarna där där
fins bra betalt för sådan fin linnevara, förs övrigt
hade man sina ränor och därför att tanka på som
skulle hava en stor hista fall med linnevaror då
de skulle gifta sig och sätta egelt bo.

nöppenvären användes till skrästar och överdel förs
kvinnornas näckor, även till lakan och handdukar,
där väx som var tillvärohd av skätfall använde
man till linnebyxor, dito blusar, nerdelar till
kvinnornas näckor, ty dessa plagg räckte ned till
fattedanna, därför allra grävsta använde man till näckor
och grävse lakan.

Välta är berättelsen om linoddlingen under vissa
förfäders tid, denna berättelse bör väl förvaras till
eftervärden att de tillhörrande måtte få se och
lära vad våra förfäder dugde till och vad de
hunde uträtta under sin krafts dagar, de behövde
icke uti sittaste man antita fabrikstillväxning
och till en ringa del någon hantvärmare, men,
de hande allt, ya de ville och så allt som var åtligg
och rått och till mänskorna sätta och valgång
uti därtta ebonimiska livet, vad har nu linetts
tagit vägen, ingen oddar lin. ingen vill arbeta
med idast, ya ingen har dat. ty de gamla som
hande lära de oga är borta för alltid, och där-
mäld dat gamla goda arbetet begravett måd
däm, friid över deras minne!

Wäl vore dat om någon av våra börde män
och däm som har kraff och velja därlitt att åter
invärka den gamla, den goda tiden då folk haende
Skriv endast på denna sida! och ville arbeta.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2822